FRC sportul în turul României 69

LOTO PRONO

Pentru prima oară un lider, Wanzlik, domină plutonul

● Gabriel Moiceanu — singurul tricolor sosit în apropierea învingătorului ● Un nedorit record stabilit de Const. Ciocan: cel al penelor de baieu ● Va reuși purtătorul tricoului galben să mențină în continuare ritmul infernal? ● Pănicenii și Piatra Craiului — punctele de escaladare ale etapei de astăzi

În sfîrșit, în Turul României se profilează un lider autoritar: Jürgen Wanzlik (R.D.G.), cel care, profitînd de împrejurările de la Vatra Dornei — cînd ghinionul l-a aruncat pe Andrei Suciu în brațele deznădejdii — a preluat tricoul galben, și nu numai că l-a apărat cu strășnicie în etapa a V-a, dar a avut remarcabila forță de a cîștiga sprintul final. La adăpostul bonificației, el abordează cursa cu mai mult aplomb. Caracteristica zilei de astăzi a fost dominația vîntului. El a impus ritmul — mai rapid cînd i-a împins din spate, mai domol cînd le-a fost potrivnic — el a rupt plutoanele în momentul cînd și-a fixat jetul din lateral. A fost o zi grea, neprielnică românilor, o zi în care mulți dintre alergători și-au măcinat forțele și vor plăti tribut acestei etape în zilele următoare.

Înainte de a începe descrierea cursei, încă un cuvînt despre alergătorii noștri: indiscutabil, ei au acționat energic, au atacat și au ripostat, au inițiat evadări și au anihilat acțiuni care contraveneau intereselor lor. Au avut și nesansa de a pierde oameni în momente importante (Ion Cosma, prezent în acțiunea decisivă, s-a răsturnat, iar C. Ciocan, a spart la cîțiva kilometri de linia de sosire). De asemenea, nu poate fi omis nici faptul că au dovedit neatenție: C. Grigore, V. Tudor, W. Ziegler ș.a. au rămas blocați în pluton, exact în clipa cînd ar fi fost necesar să prindă roata lui Wanzlik.

Astăzi, cursa a parcurs cea de a 5-a secvență a traseului, străbătînd 123 km pe ruta Bistrița — Cluj. La ora startului (13,45), în străvechiul oraș majoritatea locuitorilor invadau străzile, pentru a-i aplauda pe rutieri. Cerul acoperit de nori grei prevestea ploaia ce nu avea să mai înceteze mult. Vîntul, de o tărie apreciabilă, bate dintr-o parte a șoselei. Începutul cursei este furtunos. Încercări peste încercări zbuciumă viața grupului masiv, îl destramă, îl readună, cu prețul unor eforturi destul de mari. După 40 de minute de rulaj, cam pe la km 26, începe și ploaia. Pe o astfel de vreme, nimic nu este mai neplăcut decît să ai o defecțiune. Și nesansa aceasta le întunecă și bruma de bună dispoziție ce le-a mai rămas olandezului Prinsen și românului Ciocan. Ei sparg fragilele baieuri, dar au șansa ca plutonul să se găsească într-un scurt răgaz. A trecut o oră de la plecare și kilometrajul mașinii arată că ne-am depărtat de Bistrița cu 40 de kilometri. Ținînd seama de faptul că plouă și bate vîntul, putem socoti valoroasă performanța plutonului. Francezii, care-l susțin pe Hezard, românii, care văd în Grigore un serios pretendent la tricoul galben, norvegienii, olandezii și belgienii, bătăioși din fire, se lansează permanent în atacuri care-l țintesc pe Wanzlik. Se fuge pe stînga sau pe dreapta șoselei, se încearcă simultan pe ambele părți, dar Wanzlik — sprijinit efectiv și eficient de colegii săi — nu poate fi surprins. Răspunde cu îndîrjire extraordinară, pleacă și în căutarea celor ce nu-i pot periclita tricoul, motiv pentru care ne asociem părerii antrenorului Robert Oubron, că **„peste o zi sau două, acest ciclist va fi răpus de nesăbuința sa".**

Gard viu de spectatori la un punct de sprint de pe traseu

În comuna Uriu (km. 43) este — în sfîrșit — prins la mijlocul plutonului și adversarii săi direcți forțează detașarea. Cîteva clipe, avem impresia că a pierdut șansa de a remonta. Dar Patzig și ceilalți îl remorchează și îl aduc pe urmele fugarilor. Este drept, însă, că și el își aduce contribuția, cel puțin în măsură egală. L-am văzut crispat, cu dinții încleștați, împingînd în pedale cu o forță de nebănuit. Plutonul este realmente deconcertat de vigoarea cu care, pentru prima oară în această cursă, un lider reușește să riposteze. Ne apropiem de Dej. Urmează o porțiune de piatră cubică și grupul masiv se fragmentează. Cîștigă sprintul din centrul orașului Vasile Selejan, tatonat de Benjamins și Patzig. Cînd încă nu au ieșit de pe străzile Dejului, Andresen și Moiceanu se distanțează. Va fi de această dată vorba de o evadare? Este posibil. Cei doi au luat un avans de aproape 200 m și grupul urmăritor nu forțează. Sîntem la km 63 al cursei. Andresen, animat de dorința de a realiza un „coup de théatre" îl invită pe Moiceanu să contribuie la mărirea ritmului. Gabriel ezită. Privește mereu înapoi. Cînd Andresen insistă, îi arată plutonul care, într-adevăr profitînd de tempoul redus al fugarilor, se apropie. Încîudat, Andresen îl părăsește pe Moiceanu și încearcă singur să continue acțiunea. Este, firește, imposibil. Neiertătorul pluton îi ajunge pe amîndoi și se pregătește pentru noi confruntări.

Intrarea în Gherla se face pe o șosea pavată tot cu piatră cubică și din nou se folosește prilejul pentru a-l devansa pe lider. Un grup condus de Ziegler, Grigore și Ciocan, din care Wanzlik nu face parte — pornește în goană, lăsînd plutonul sub comanda purtătorului tricoului galben. Deși se rulează îndrăcit, uneori cu peste 45 km/h distanța se menține la nivelul 50—60 m. Parcă este un făcut! Nimic nu-l poate face pe Wanzlik să suporte o înfrîngere. Își la ciracii în dreapta și în stînga, se așează în fruntea grupului de urmăritori și, pînă cînd nu-l prinde pe fugari, nu-și îngăduie nici un răgaz... Este o luptă surdă, puțin spectaculoasă, dar de o forță care pe cunoscătorii îi surprinde. Francezul Menard, în cuplu cu Dertz, dă tonul pentru o nouă detașare. De această dată răspund românii. Fug Viard, Donk și Van Oudenhove. O nouă vînătoare condusă de Moiceanu et. Comp. se încheie la km 80 cu victoria plutonului. O vreme nu notăm pe carnet acțiunea întreprinsă de Patzig și Donk. Dar, după 3 km, cînd distanța față de pluton atinge 300 m, începem să credem că aceasta va fi acțiunea decisivă. Notăm diferența la km 84. Pe olandezul Peter Donk, un băiat înalt cu alura lui Emil Rusu, îl trec apele, în timp ce Patzig privește ca un vulpoi spre pluton, și-și reglează eforturile în funcție de șansele pe care le mai are evadarea. Nu i-a fost sortit nici acestei evadări să aducă cununi de lauri inițiatorilor. La km 90 (în comuna Răscruci) plutonul face joncțiunea.

Imediat după această fază, cînd vîntul începe să sufle cu și mai multă putere, se produce o ruptură masivă. Plutonul se împarte în două mari grupe. Dintre tricolori, în față se află Moiceanu, Ciocan și Cosma. Francezii au și ei trei oameni, echipa R.D.G., contează pe Wanzlik și Patzig, olandezii pe Prinsen și Benjamins etc. În acest grup de 20 de alergători mai toate formațiile au cîte unul sau doi reprezentanți. Desigur, avantajați sînt francezii și românii, care au echipe complete. Ghinionul face însă ca, după puțină vreme, **România A să-și descompleteze formația.** Cosma cade și rămîne să vină cu grupul al doilea.

Să stăruim puțin asupra momentului împărțirii plutonului în două grupe. La încheierea etapei, Grigore îi mărturisea lui Moiceanu: **„Am pierdut prilejul de a fi în grupul fruntaș, fiindcă Ziegler, după care rulam, a cedat o clipă ritmul și s-a rupt de partea superioară a grupului; așa am rămas și eu în plutonul secund".** Sigur, aceasta explică în parte eșecul, fără însă a-l motiva. Se pune totuși întrebarea firească: de ce în clipa următoare desprinderii băieților noștri nu s-au organizat la trenă, fie pentru a contracara acțiunea, fie pentru a li se alătura fugarilor? Necesitatea unei astfel de acțiuni a ieșit și mai mult în evidență la intrarea în Cluj, cînd a spart Constantin Ciocan (veritabil campion al ghinionului!) și prima noastră reprezentativă a rămas într-un singur om: Moiceanu. Vlăguit, Gabriel n-a putut rezista finișului halucinant al francezilor, olandezilor, cicliștilor din R.D.G. și în apropiere de Stadionul Municipal a pierdut contactul cu plutonul. El a sosit cu 15 s întîrziere, față de Wanzlik și ceilalți 10 concurenți care l-au urmat.

Intrat cel dintîi pe stadion, Wanzlik n-a cedat nici o clipă primul loc, adjudecîndu-și meritat victoria în etapă.

Trecut prin sita dificultăților evidente, din primele 5 etape plutonul și-a cristalizat în parte valorile. În zona sa superioară se află, cu mici excepții, cei mai viguroși rutieri ai competiției. Vom asista, în continuare, la o puternică concurență, în care șanse, în disputa cu liderul, păstrează încă 8—10 alergători? Milne (n.r. — astăzi) pe Păniceni și Piatra Craiului, „vulturul Alpilor" — Yves Hezard — își va mai desface încă o dată larg, aripile. Cît va fi de lung zborul său?

Alimentarea se face de obicei în mers, obligînd pe însoțitori (în cazul de față antr. N. Voicu) la evidente eforturi atletice

Fotografii de Aurel NEAGU

CLASAMENTE

(Urmare din pag. 1)

2:07, 7. Siggen Rosefsen (Norvegia) la 2:20, 8. Tarleif Andresen (Norvegia) la 2:21, 9. Alexandru Sofronie (România B) la 2:27, 10. Wilhelm Prinsen (Olanda) la 2:40, 11. Vasile Tudor (România B) la 2:40, 12. Jean Claude Alary (Franța) la 2:43, 13. Paul Menard (Franța) la 2:43, 14. Ion Ardeleanu (Steaua) la 2:50, 15. Jürgen Windisch (R.D.G.) la 3:02, 16. Ștefan Cernea (Steaua) la 3:08, 17. Guy Viard (Franța) la 3:20, 18. Andre Mollet (Franța) la 3:22, 19. Henrik Benjamins (Olanda) la 3:28, 20. Erne De Blaere (Belgia) la 3:33, 21. Siegfried Huster (R.D.G.) la 3:33, 22. Vasile Burlacu (Steaua) la 3:37, 23. Hervé Vermeeren (Belgia) la 3:39, 24. Romain Vercauter (Belgia) la 3:40, 25. Francisc Gera (Steaua) la 3:49, 26. Ștefan Suciu (Dezrobirea) la 4:04, 27. Emil Rusu (România A) la 4:27, 28. Ion Cosma II (România A) la 4:34, 29. Andrei Suciu (Dezrobirea) la 5:26, 30. Teodor Puterity (Steaua) la 5:30, 31. Constantin Ciocan (România A) la 5:42, 32. Knut Kvernerud (Norvegia) la 7:12, 33. Vasile Selejan (România B) la 7:54, 34. Paul Van Kerkove (Belgia) la 10:55, 35. Vilmos Egyed (Dezrobirea) la 11:38, 36. Nicolae Ciumeti (România B) la 11:54, 37. Constantin Tănase (C. S. Brăila) la 12:21, 38. Ion Selejan (Dezrobirea) la 17:59, 39. Vasile Rățoi (Metalul Plopeni) la 18:53, 40. Reinhard Dertz (R.D.G.) la 19:59, 41. Hans Bürki (Elveția) la 22:16, 42. Freddy Van Oudenhove (Belgia) la 23:11, 43. Ștefan Ene (C. S. Brăila) la 31:48, 44. D-tru Nemțeanu (C. S. Brăila) la 35:56, 45. Meinard Voegele (Elveția) la 36:44, 46. Josef Richner (Elveția) la 37:26, 47. Leif Yli (Norvegia) la 37:44, 48. Caspar Kroonen (Olanda) la 41:22, 49. Mircea Rîndașu (Metalul) la 47:47, 50. Ion Ajoghin (Metalul) la 48:27, 51. Peter Donk (Olanda) la 54:31, 52. Sorin Suditu (Dezrobirea) la 55:59, 53. Mihai Hrisoveri (C. S. Brăila) la 57:05, 54. Ștefan Bălan (Metalul) la 58:57, 55. Gheorghe Ciumeti (C. S. Brăila) la 1h 23:56, 56. Gh. Răceanu (Metalul) la 1h 35:45. Elvețienii Michel Vaucher și Ernesto Guidali au fost eliminați din cursă pentru mers neregulamentar.

CLASAMENTUL GENERAL PE ECHIPE: 1. R. D. Germană 41h 56:39, 2. Franța la 1:25, 3. România A la 3:03, 4. România B la 3:59, 5. Steaua la 5:26, 6. Dezrobirea Brașov la 6:17, 7. Belgia la 7:38, 8. Norvegia la 8:33, 9. Elveția la 37:47, 10. Olanda la 43:34, 11. C. S. Brăila la 55:05, 12. Metalul Plopeni la 1h 18:00.

CLASAMENT PE PUNCTE PENTRU TRICOUL VIOLET (sprinturi finale), PREMIU ACORDAT DE ZIARUL „SPORTUL": 1. Wanzlik 29 p, 2. Andresen 18 p, 3. Patzig 16 p, 4. Hezard 16 p, 5. Donk 13 p, Șt. Suciu 13 p.

ANONIMII CARAVANEI

Pentru mulți, foarte mulți dintre pasionații sportului cu pedale, caravana ciclistă este sinonimă cu plutonul alergătorilor. Spre ei, spre rutierii care formează grupul multicolor își îndreaptă privirile spectatorii înșirați pe marginea șoselelor sau pe străzile orașelor, pe ei îi aplaudă cei ce înțeleg dificultatea disputei într-o cursă de lung kilometraj, ca ei visează să ajungă într-o cursă ciclistă mii dintre copiii în inima cărora a încolțit dragostea pentru sport. Și așa este firesc să fie. Dar, scriind despre caravana ciclistă, gazetarii nu se gîndesc numai la alergători. Este drept, lor le rezervă coloane întregi, lor le acordă locul de onoare în comentarii, pentru că ei sînt creatorii frumuseții ciclismului. Tabloul caravanei ar fi însă incomplet dacă măcar, din cînd în cînd, nu s-ar reaminti că el este alcătuit din multiple imagini.

Cînd cursa s-a încheiat, un întreg aparat se pune în mișcare. Alcătuit din oamenii caravanei și din inimoșii activiști locali, acest aparat se declanșează ca la o comandă electronică. Cicliștii sînt îndrumați spre băile reconfortante, spre hotel și restaurant, de oameni care cunosc bine drumul. Arbitrii intră în funcțiune pentru a face calcule și a întocmi clasamente, masorii încep să frămînte mușchii rutierilor pentru a le alunga oboseala, medicii tămăduiesc rănile pricinuite de busculade... Și nu s-a sfîrșit. Mecanicii stau ore multe, uneori pînă în zori, aplecați peste fragilele biciclete, controlînd fiecare piesă, înlocuind ce este uzat, centrînd roți și schimbînd baieuri. În culisele caravanei muncesc cu rîvnă alți nenumărați anonimi. Sînt oameni care și-au luat concediul pentru a veni în timpul turului alături de cicliști. Nicolae Vasilescu, fost cîștigător al Turului României, ca și antrenorul clujean Vasile Chiș s-au integrat caravanei cu mașinile proprii. Alții, la fel de cunoscuți în lumea ciclismului, socotesc că îndeplinesc o funcție onorabilă cărînd bagajele alergătorilor în camere. Și așa este. Sînt oameni care nu văd nici o secvență din cursă — deși le-ar produce o deosebită plăcere să fie lîngă plutonul dezlănțuit — pentru că rolul lor este acela de a devansa caravana, de a-i asigura în orașul unde va face popas locuri la hotel, de a marca sprinturile și cățărările, de a monta decorul în care se va disputa finișul etapei. Antrenorii, sfetnicii cicliștilor, cîndva și ei sportivi cu laurii gloriei pe frunte, veghează somnul rutierilor, notează întîmplările zilei, alcătuiesc planuri tactice pentru etapa următoare.

Ceea ce-i unește pe acești oameni, ceea ce-i determină să socotească plăcută viața aspră a caravanei și să aștepte cu nerăbdare un an întreg startul într-o nouă ediție a Turului, este dragostea lor pentru ciclism. Într-un anume fel este firesc. Majoritatea au fost alergători. Arbitrul principal al cursei — Octavian Amza, secretarul general al federației noastre de specialitate — Traian Dinuț, responsabilul de traseu — Alexandru Someșan, mecanicii Dumitru Negoiță și Ștefan Petrescu, membrii juriului tehnic — Traian Constantin, Ștefan Ionescu, Ion Florian și încă mulți alții fac parte din familia ciclismului nostru și înțeleg să pună în permanență umărul pentru susținerea lui.

Rîndurile de față n-au intenția să distragă atenția spectatorilor de la plutonul alergătorilor, de la disputa acestor oameni înzestrați cu deosebită forță, curaj și rezistență, ci doar să contribuie la formarea unei mai clare imagini a ceea ce înseamnă o caravană ciclistă. Anonimii curselor de fond nu doresc nici buchete de flori, nici aplauze, le este suficientă satisfacerea arzătoarei lor pasiuni...

H. N.

RETROSPECTIVĂ

Cluj — Oradea face parte din grupul etapelor clasice ale înconjurului ciclist, urcușul Piatra Craiului constituind punctul său nevralgic. S-a desfășurat prima dată în 1936, fiind consemnată victoria iugoslavului Stepan Grgac, iar după 10 ani (1946) cea a francezului Marcel Watterschoot. În 1951, primul ajunge la Oradea Victor Naidin. Doi ani mai tîrziu, în 1953, N. Vasilescu — lider și cîștigător al ediției — învinge la sprint, dar locul I în etapă (desfășurată în două rate) îi revine lui C. Istrate.

În 1954, orădeanul Ion Hora cîștigă sprintul final, dar etapa (de asemenea, disputată în două manșe) îi revine lui G. Moiceanu, care va cîștiga și în 1955 această etapă (desfășurată dintr-o bucată).

În 1959, un pluton masiv se prezintă la sprintul final. Cîștigă G. Calcișcă, urmat de Ion Stoica (20 ani) — revelația cursei — și G. Moiceanu care, după 7 ani, în 1966, va obține o nouă victorie în etapa Cluj — Oradea. În 1967 cîștigă Kazimierszak (R.D.G.). În fine, anul trecut — Constantin Grigore, în aprig duel cu W. Ziegler pentru tricoul galben, îi smulge acestuia 15 sec., învingîndu-l la sprint.

Emil IENCEC

Fără cuvinte

Desen de S. NOVAC

Tabletă de Dan DEȘLIU

WANZLIK — BIS

Ceea ce n-a reușit acum doi ani în orașul de pe Someș, Emil Rusu, liderul și cîștigătorul Turului '67, s-a dovedit perfect posibil pentru actualul fruntaș al competiției, acest atlet de 24 de ani care face să crească de la zi la zi uimirea și stima față de calitățile sale sportive.

Victorios la Bacău, al doilea la Vatra Dornei, blondul Wanzlik a „recidivat" cu dezinvoltură pe stadionul din Cluj, într-o etapă relativ calmă, ca profil și desfășurare. Deși, după cum s-a mai spus, activitatea sa de rutier însumează... un singur sezon, prezența prestigioasă pînă în momentul de față într-o întrecere de calibrul celei în curs atestă calități ieșite din comun. Wanzlik — reținеți numele — este, cu siguranță, un vrednic descendent al familiei cicliste atît de remarcabil reprezentată pe șoselele internaționale de către Schur, Ampler, Brüning și alți maeștri ai sportului amator cu pedale.

Duminica aceasta, între Bistrița și Cluj pe o vreme amestecată și în circumstanțe adeseori vitrege, tricoul galben a ripostat energic repetatelor tentative de evadare întreprinse mai ales de adversarii din echipa Oubron, izbutind să ajungă la destinație cu trofeul recucerit în după-amiaza precedentă și să-și majoreze spectaculos avansul asupra urmăritorilor. Derulînd din mers finalul echipei, ne venea greu să credem că Wanzlik va rezista terțetului francez, animat de inepuizabilul Hezard, principal candidat la „Lîna de aur". Și totuși, cu un efort magnific, omul nr. 1 a intrat primul pe pista de zgură, adăugînd un nou și binemeritat succes palmaresului său în Turul României ediția '69.

Îl vom urmări în continuare, cu interes crescînd și cu justificată încredere.

ASTĂZI, ÎN TURUL ROMÂNIEI

ETAPA A VI-A, CLUJ — ORADEA, 155 KM. **Start festiv:** Piața Libertății — ora 13,00. **Start tehnic:** Piața Libertății — ora 13,10. **Punct de sprint:** Huedin. **Puncte de cățărare:** Păniceni și Piatra Craiului. Caravana va trece prin **Păniceni** (km 33) — ora 14,00, **Huedin** (km 50) — ora 14,27, **Piatra Craiului** (km 88) — ora 15,22, **Aleșd** (km 114) — ora 16,00. **Sosirea la Oradea** va avea loc pe stadionul Crișul, în jurul orei 17,00.

Luni, în plină duminică...

(Urmare din pag. 1)

rut cea din comuna Sintereac, unde cîțiva vîrstnici, pentru a nu pierde trecerea cicliștilor, au scos în bătătura casei măsuța pe care au întins un joc de cărți bătrînesc, poate un taroc, poate un maus. Nu lipsit de ingenuitate a fost și gestul locuitorilor din marginea Becleanului, care au sprijinit de un stîlp o placardă improvizată pe care au scris stîngaci, dar din toată inima un text lung, fără a bănui că din el, în fuga plutonului, cicliștii nu vor putea citi mai mult decît începutul: „Dragi concurenți, vă urăm...".

A fost numai aparent o etapă duminicală, o etapă a acalmiei. A fost mai curînd zi de luni în plină duminică. Dacă ați știi cîți nervi au fiert în cazanul de azi al plutonului! Cîte atacuri începute și ratate, cîte tentative de evadare, prompt reprimate, cîte calcule raportate la beneficii posibile sau iluzorii, cîtă strategie în dorul de vînzoleală al celor din coada clasamentului, cîtă înțelepciune tactică la cei din frunte, cîtă cheltuială de efort — adesea inutilă în intenția de a face totul singur — la dinamovistul berlinez Wanzlik, cîtă prudență în așteptarea lui Moiceanu, cîtă ambiție la francezi pentru a-l talona pe Hezard, cîte vane încercări de a se desprinde solitari la micuțul olandez Prinsen și la înaltul norvegian Andresen, cît necaz la Bombonel Ciocan care sparge pentru a doua oară atunci cînd fericirea era atît de aproape...

Dacă și după acest sumar al impresiilor noastre de azi cineva mai crede că a fost o etapă a platitudinei duminicale, acela să se adreseze celor doi cicliști elvețieni care țineau probabil la un week-end adevărat și au început petrecerea sîmbătă seara în parcul cu veverițe din Vatra Dornei, pentru a o încheia duminică pe o pajiște dintre Gherla și Cluj. Referințe despre odihnă în altă parte a caravanei nu se pot primi.

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

● Printre cei care adoră ciclismul, se află și poetul de limbă germană Franz Bulhard. În ultimii ani, el a fost nelipsit din caravana marilor curse cicliste de la noi. Reținut de treburi profesionale, la această ediție a „Turului" n-a putut fi prezent. Și-a satisfăcut, totuși, pasiunea, urmărind o singură etapă. Pentru aceasta, a călătorit, însă, o noapte pînă la Galați și în noaptea următoare a plecat de la Bacău la București. Este o dovadă de pasiune.

● *Fabrica de biciclete „Carpați" — singura fabrică de biciclete din țara noastră — nu este capabilă, însă, de un asemenea gest. Deși invitată insistent, cînd de fapt ar fi trebuit să insiste să fie invitată, fabrica (în fapt conducerea ei) nu și-a trimis nici de această dată delegați care să-i prezinte produsele pe traseu. Poate va folosi — pentru reclamă — prilejul vreunei expoziții de modă...*

● Paul van de Kerckhove, ciclistul belgian cu cea mai bună carte de vizită în această cursă, are o poziție modestă în clasament: locul 37, la aproape zece minute de lider. Antrenorul său nu se impacientează, însă: *„Kerckhove va face treabă bună în această cursă!"* Am descoperit și pe ce se bazează optimismul său. După această competiție, rutierul belgian vrea să treacă la profesionism și, așa cum este și firesc, va trebui să onoreze palmaresul cu încă o performanță pentru a da greutate semnăturii. Numai să-l lase și „puștii" care au prins gustul victoriei!

● *Comisia antidoping a comunicat rezultatul primului control efectuat: toate rezultatele — negative. Așadar, o notă bună în plus pentru rutieri care — în condiții corecte — reușesc să facă o cursă atît de frumoasă, atît de palpitantă. Deci, se poate!*

n.cla udiu — O „PANĂ" PE ZI

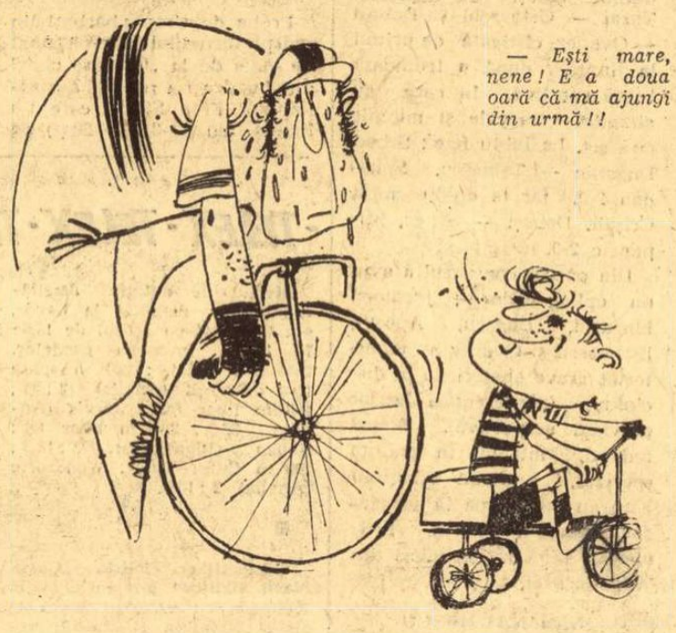

— Ești mare, nene! E a doua oară că mă ajungi din urmă!!

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368